

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.851 van 18 mei 2018
in de zaak A. 224.875/XIV-37.673**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1083 Ganshoren
 Landsroemlaan 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 maart 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 201.173 van 15 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 april 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het enige middel herhaalt verzoekster in wezen het standpunt uit haar verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dat zij bij terugkeer naar Oeganda onderworpen zal worden aan een verhoor en een reëel risico zal lopen onderworpen te zullen worden aan foltering en verkrachting met het oog op het verkrijgen van verklaringen aangaande haar verblijf in België.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent in het bestreden arrest dat verzoekster, blijkens de informatie in het administratief dossier, onderworpen zal worden aan een controle “om uit te maken of zij wel degelijk een Oegandees staatsburger is, daar zij enkel reist met een kopie van haar Oegandees paspoort”, maar dat niet blijkt dat zij in haar hoedanigheid van afgewezen asielzoekster aan een interview zal onderworpen worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat “het loutere feit dat de immigratiediensten van een land een identiteitscontrole doorvoeren van een persoon die het land wenst binnen te komen, bezwaarlijk aanzien kan worden als een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM”, dat “naast het feit dat uit de gehanteerde informatie [blijkt] dat vooral politieke dissidenten gevisieerd worden en niet blijkt dat verzoekende partij aan dat profiel voldoet, verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk maakt hoe de Oegandese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het feit dat zij een afgewezen asielzoekster is”, dat niet blijkt dat de Belgische overheid de Oegandese overheid van dat gegeven op de hoogte brengt, noch dat verzoekster op dat vlak gedwongen zou worden om die informatie mee te delen. In de mate dat verzoekster aanvoert dat zij “verklaringen zal moeten afleggen aangaande haar vermeende homoseksualiteit, zijnde de reden van haar asielaanvraag in België”, wordt er in het bestreden arrest op gewezen dat dit element van haar asielrelaas reeds naar aanleiding van eerdere asielaanvragen als ongeloofwaardig werd beschouwd. In het bestreden arrest wordt tevens vermeld dat “de advocaat van verzoekende partij het feit dat er reeds twee asielaanvragen werden afgewezen en dat het relaas van verzoekende partij over haar geaardheid ongeloofwaardig werden bevonden [ter terechtzitting erkent], waarbij hij het betreurt dat verzoekende partij zich hierop blijft enten naar aanleiding van haar derde asielaanvraag”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dat “onderhavige vordering geen beroep kan vormen tegen deze afwijzingen die bovendien reeds aan het oordeel van de Raad werden onderworpen” en dat verzoekster “met haar verwijzing dan ook op het eerste gezicht geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk [maakt].”

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het voorgehouden reële risico op ernstige schade omstandig heeft onderzocht. De Raad van State vermag als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf te treden en het komt hem derhalve niet toe zijn eigen beoordeling van het al dan niet bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Oeganda in de plaats te stellen van de beoordeling door de rechter ten gronde.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien mei tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams